

ikke er bekendt med sager, hvor ansatte ikke har fået indfriet deres ønsker om deltid på grund af overenskomsterne, men nok på grund af, at man ikke har kunnet nå en aftale med arbejdsgiveren.

Det er jo netop de kollektive rettigheder, som vil forsvinde, hvis lovforslaget gennemføres.

Arbejdsgiverne kan f.eks. opslå alle de deltidstillinger, de lyster, og de ansatte kan ikke få garanti for at vende tilbage til fuld tid, hvis de først har aftalt deltid.

Kl. 17.55

Alt i alt vil en vedtagelse af forslaget på trods af alle de pæne ord først og fremmest være en trussel mod mange menneskers mulighed for at tjene til dagen og vejen gennem et fuldtidsarbejde. Det er selvfølgelig en udvikling, som Enhedslisten vil vende sig imod, og derfor er vi imod forslaget i dets udformning.

Ole M. Nielsen (KRF):

Umiddelbart er jeg tilhænger af dette forslag, især hvis jeg bare læser overskriften, som hedder: Lov om ændring af lov om gennemførelse af deltidsoverenskomsten. Jeg er for implementering af deltidsoverenskomsten, men det har debatten jo slet ikke handlet om i dag, og jeg ved godt, at det heller ikke har så meget med forslaget at gøre.

Det har været en lang, lang debat, og jeg er nok blevet klogere af at høre på den, men jeg er ikke blevet mere afklaret. Jeg er blevet forvirret på et højere niveau, og det kan altså også være nyttigt, for det kan jo træffe at give en afklaring på et eller andet tidspunkt.

Men forslaget her giver jo, som det er blevet sagt mange gange, kun en mulighed for at forhandle. Det giver ikke en reel ret, og det er det, vi har fremsat forslag om flere gange i Kristeligt Folkeparti: en ret til deltid for småbørnsforældre først og fremmest. Men det kunne også være, som debatten også har været inde på, for andre grupper, f.eks. ældre, nedslidte medarbejdere.

Det er rigtigt, at der er kommet mulighed for deltid i flere og flere overenskomster. Jeg vidste nu ikke, at tallet var så højt, som det bliver postuleret, altså 96 pct., men jeg skal ikke anfægte, at det er rigtigt, for der er sket meget nyt på området.

Det er en kendsgerning, at tidligere har den borgerlige fløj ikke villet være med, når vi krævede ret til deltid, for det gjorde livet besværligere for arbejdsgiverne. Det er klart, at det gør det, og det har vi heller ikke noget imod. Vi vil gerne hæmme den økonomiske vækst en lille

smule for at give familierne lidt bedre muligheder for at få det til at fungere.

Vi erkender, at det kan være en belastning, at en lønmodtager har ret til deltid. Omvendt har jeg selv erfaring for, at deltidarbejde faktisk kan indebære en meget stor fleksibilitet i virksomheden, så der er for og imod. I enkelttilfælde kan det selvfølgelig være en ulempe, som det har været indvendt fra borgerlig side.

Jeg må også erkende, at historisk har argumentationen også været imod deltidsmedarbejdere. Det kan have haft forskellige årsager, f.eks. at de var ikke så fagligt aktive, at de var ikke så bevidste om deres krav som lønmodtagere, osv. Men tingene er blødt op undervejs.

Jeg er enig i, at en forhandling mellem ulige parter ikke er en ordentlig forhandling, og derfor har overenskomsterne selvfølgelig været en støtte for lønmodtagerne. Men jeg vil også sige til mine venner, der sidder på den anden side af midtergangen, og som jeg ikke har lov til at kalde tilhørende venstrefløj for hr. Søren Søndergaard, at deres meget truende forsvar for et bestemt system kan jeg ikke følge. Jeg synes, vi har en situation, hvor organisationer har forhandlet sig til ufrihed for det enkelte menneske, og det er vi inderligt imod. Vi mener derimod, at alle skal have en reel ret til deltid.

Jeg synes, der er for lidt i forslaget, og det er sikkert rigtigt, som vennerne til venstre for midtergangen siger, at det griber ind i nogle forhold og giver nogle konsekvenser, som ikke kan overskues. Derfor er jeg faktisk blevet i tvivl om, hvorvidt jeg overhovedet synes om forslaget, som jeg ellers umiddelbart gjorde, da jeg så, hvad det handlede om.

Ret til deltid, altså bedre vilkår for lønmodtagerne, er det, vi vil have, og jeg tror sådan set også, at det er det, den borgerlige regering vil give ret til. Men der er for mange forbehold i modellen her, så jeg er uafklaret.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu skal man altid være varsom med at være for hård ved en ordfører, som oven i købet reflekterer over debatten, men jeg vil godt prøve at komme med et eksempel i spørgsmålsform.

Jeg kender overenskomster, hvor der er mulighed for at forhandle sig til deltid. Men så har man lavet en aftale om, at hvis det viser sig, at man på den enkelte virksomhed nægter ældre medarbejdere mulighed for et seniorjob eller nægter de personer, som via det sociale kapitel i